

ശ്രീഹാകാലം വചന വീചിന്തനം ശ്രീഹാകാലം അഞ്ചാം ഞായർ

ലൂക്കാ 12,16-34

**“നിന്റെ നിക്ഷേപം എവിടെയോ
അവിടെ നിന്റെ ഹൃദയവും.”
സ്വർഗ്ഗം വേണോ?
നിക്ഷേപം സ്വർഗ്ഗത്തിലാക്കുക!**

*16 ഒരു ഉപമയും അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: ഒരു
ധനികന്റെ കൃഷി സ്ഥലം സമൃദ്ധമായ വിളവു നൽകി.*

ഇവിടെ കാണുന്ന ഉദാഹരണയുപമ, സമ്പത്തിൽ സ്വരക്ഷിതത്വം കണ്ടെത്തിയ ഒരു ധനികനെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. അയാളുടെ ആത്മഗതസംഭാഷണം സ്പഷ്ടമാക്കുന്നത്, അയാൾ സമ്പത്തിൽ സുരക്ഷിതത്വം കാണുന്നെന്നാണ് (സഭാ 8.15). ദൈവപ്രഭാഷണം (സാഹിത്യശൈലി) സ്പഷ്ടമാക്കുന്നത്, അയാളുടെ ചിന്താഗതി ദൈവമുമ്പിൽ വെറും ഭോഷത്തമാണെന്നാണ്. മരണത്തോടെ ഒരുവനു സമ്പത്തിന്മേലുള്ള ആധിപത്യം നഷ്ടപ്പെടുന്നു (സങ്കീ 39.6). സമ്പത്തു നിത്യജീവന് ഉപകരിക്കുന്നില്ല. നിത്യജീവൻ സമ്പത്തിനെയല്ല കൃപയെയാണ് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്.

*17-18 അവൻ ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു: ഞാനെന്തു ചെയ്യും? ഈ
ധാന്യം മുഴുവൻ സൂക്ഷിക്കാൻ എനിക്കു സ്ഥലമില്ലല്ലോ.
അവൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചെയ്യും, എന്റെ അ
റപ്പുരകൾ പൊളിച്ച്, കൂടുതൽ വലിയവ പണിയും; അതിൽ
എന്റെ ധാന്യവും വിഭവങ്ങളും സംഭരിക്കും.*

ഇവിടെ കാണുന്ന ഉപമ പലസ്തീനിയൻ പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ളതാണ്. ധനികനായ മനുഷ്യൻ നല്ല വിളവു ലഭിക്കുന്നതോടെ കൂടുതൽ ധനികനായിത്തീരുന്നു. അവന്റെ ഉൽക്കണ്ഠകൾ വർദ്ധിക്കുന്നു. പുതിയ ധാന്യം സംഭരിക്കാൻ ധാന്യപ്പുര മതിയാകുന്നില്ല. ധാന്യങ്ങളും മറ്റു വസ്തുക്കളും ശേഖരിക്കാനായി ധാന്യപ്പുര വലുതാക്കിപ്പണിയുന്നു. ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്നതിൽ അയാളെ കുറ്റപ്പെടുത്താനാവില്ല.

*19-20 അനന്തരം ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനോടു പറയും:
ആത്മാവേ, അനേകവർഷത്തേക്കു വേണ്ട വിഭവങ്ങൾ
നിനക്കായി സംഭരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്രമിക്കുക,
തിന്നുകൂടിച്ച് ആനന്ദിക്കുക. എന്നാൽ, ദൈവം അവനോടു
പറഞ്ഞു: ഭോഷാ, ഈ രാത്രി നിന്റെ ആത്മാവിനെ
നിന്നിൽനിന്ന് ആവശ്യപ്പെടും; അപ്പോൾ നീ
ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നവ ആരുടേതാകും?*

തിന്നുക, കുടിക്കുക, ആഹ്ലാദിക്കുക എന്നിവയിൽമാത്രം ആത്മസംതൃപ്തി കണ്ടെത്തുന്ന മനുഷ്യൻ തീർച്ചയായും കുറ്റക്കാരനാണ്. മനുഷ്യന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ ഇടിഞ്ഞുവീഴുന്നതു നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിലാണ്. ദീർഘനാൾ ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ, ആ രാത്രിയിൽ മരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ദൈവികനിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് മരണദൂതനാവാം അയാളുടെ ജീവൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ജീവന്റെയും മരണത്തിന്റെയും നാമനായ ദൈവവാക്യാം അതാവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഇവിടെകാണുന്നതു 'വ്യക്തിപരയുഗാന്ത്യവീക്ഷണ'മാണ്. ധനികൻ ആശ്രയിച്ച ഭൗമികജീവൻ ദൈവം എടുക്കുന്നു. നിത്യജീവനായി ഒന്നും നേടാൻ

“നിങ്ങൾക്ക് ഇതെല്ലാം
ആവശ്യമാണെന്ന്
നിങ്ങളുടെ
പിതാവിനറിയാം.”
നിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ
നിന്നേക്കാൾ നന്നായി
അറിയുന്നവനാണ്
നിന്റെ ദൈവം!

ശ്രീഹാകാലം / അഞ്ചാം ഞായർ / ലൂക്കാ 12,16-34

“സോജമൻപോലും
 അവൻറെ
 സ്വർവചനത്തിലും
 അവയിൽ കന്നിമനോഹര
 രേലംകൃത നായിരുന്നില്ല...
 രേഹംകാരത്തെ നശിപ്പിച്ച്
 ദൈവത്തിൽ
 ആശ്രയിക്കുക!

കഴിയാത്ത അയാൾക്ക് എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

21 ഇതുപോലെയാണ് ദൈവസന്നിധിയിൽ സമ്പന്നനാകാതെ തനിക്കുവേണ്ടി സമ്പത്തു ശേഖരിച്ചുവയ്ക്കുന്നവനും.

ദൈവമുമ്പിൽ സമ്പന്നരാകാൻ ശ്രമിക്കണമെന്ന ആഹ്വാനമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. ഈ വാക്യത്തിൽ ലുക്കായുടെ വ്യക്തിപരയുഗാന്ത്യവീക്ഷണം പ്രതിഫലിക്കുന്നു (20.27-40; 23.43). ഭൗമികസമ്പത്ത് സ്വാർത്ഥതയോടെ ഉപയോഗിക്കുന്നതു തെറ്റാണ്; സഹോദര സ്നേഹം പ്രാർത്ഥനകളോടൊപ്പം അതുപയോഗിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ധാർമ്മ്യങ്ങളും ജീവകാരുണ്യപ്രവൃത്തകളും ദൈവമുമ്പിൽ വിലപ്പെട്ടവയാണ്. അതുവഴി സ്വർഗ്ഗീയസമ്പത്ത് ഉണ്ടാക്കുന്നു (തോബി 4.8-11). സഭാസമൂഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ദ്രവ്യാഗ്രഹികളെയും ഒരുപക്ഷെ, ഈ വിവരണം മുന്നിൽ കാണുന്നുണ്ടാവാം (അപ്പ 5.1-11); ആദിമക്രസ്തവ സഭാസമൂഹങ്ങൾ വസ്തുവകകൾ വിറ്റു ദരിദ്രരെ സഹായിച്ചിരുന്നു (അപ്പ 4.34).

22-23 വീണ്ടും അവൻ ശിഷ്യരോട് അരുളിച്ചെയ്തു: അതിനാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, എന്തു ഭക്ഷിക്കും എന്നു ജീവനേപ്പറ്റിയോ എന്തു ധരിക്കും എന്നു ശരീരത്തെപ്പറ്റിയോ നിങ്ങൾ ആകുലരാകേണ്ടാ. എന്തെന്നാൽ, ജീവൻ ഭക്ഷണത്തിനും ശരീരം വസ്ത്രത്തിനും ഉപരിയാണ്.

സമ്പത്ത് ആർജ്ജിച്ച് സുരക്ഷിതത്വം നേടാമെന്ന വ്യാമോഹം മനുഷ്യൻ കൈവെടിയാണം. അവൻ അന്വേഷിക്കേണ്ടതു ദൈവരാജ്യമാണ്. മറ്റുള്ളവയുടെ കാര്യത്തിൽ, അവർക്ക് ദൈവ പരിപാലനം ആശ്രയിക്കാം. ‘അതിനാൽ’ എന്ന പരാമർശം ഇതു മുൻവിവരണത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ‘ജീവൻ, ശരീരം’ എന്നിവ ഒരേ അർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശരീരം ശാശ്വതമല്ലാത്തതിനാൽ, എന്തു ഭക്ഷിക്കും, എന്തു ധരിക്കും എന്നോർത്ത് ആരും പരാകുലരാകേണ്ടതില്ല. മൂന്നുപഥയിൽ കണ്ടുതുപോലെ, ഭൗമിക സുരക്ഷിതത്വം തേടുന്നവർ മടയരായിത്തീരും.

ക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള ഒരു പ്രഭാഷണമാണിത്. സമ്പത്തിൽ ആശ്രയിക്കാത്തവർ ദൈവപരിപാലനത്തിൽ ആശ്രയിക്കുകയാണു വേണ്ടത്. ‘സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ,’ എന്ന പ്രാർത്ഥന സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, ദൈവമാണ് നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം നടത്തിത്തരുന്നത്. ഇവിടെ, “ആത്മാവും ശരീരവും” എന്ന തിരിവിനു പ്രസക്തിയില്ല. മനുഷ്യർ വ്യഗ്രത കാട്ടുന്നത് ഭക്ഷണത്തിന്റെയും വസ്ത്രത്തിന്റെയും കാര്യത്തിലാണ്. പിതാവ് മക്കളെയെന്നപ്പോലെ, ദൈവം മനുഷ്യരെ പരിപാലിക്കുന്നതിനാൽ, ഉത്കണ്ഠകൾക്ക് ആവശ്യമില്ല (1 പത്രോ 5.7).

24 കാക്കകളെ നോക്കുവിൻ; അവ വിതയ്ക്കുന്നില്ല, കൊയ്യുന്നില്ല; അവയ്ക്കു കലവറയോ കളപ്പുരയോ ഇല്ല. എങ്കിലും, ദൈവം അവയെ പോറ്റുന്നു. പക്ഷികളെക്കാൾ എത്രയോ വിലപ്പെട്ടവരാണു നിങ്ങൾ!

‘ചെറുതിൽനിന്നു വലുതിലേക്ക്’ എന്ന അനുമാനതത്വമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ അതീവ ഉത്കണ്ഠ കാണുന്ന, അശുഭജന്തുവായ കാക്കകളെ ദൈവം പരിപാലിക്കുന്നെങ്കിൽ, അവിടുന്ന് മനുഷ്യരെ പരിപാലിക്കുമെന്നതിൽ സംശയിക്കേണ്ടതില്ല (ലേവ്യ 11.15; നിയ 14.14). വിതയ്ക്കുകയോ കൊയ്യുകയോ ചെയ്യാതെ, ഉത്കണ്ഠയില്ലാതെ ജീവിക്കുന്ന പക്ഷികളെ ദൈവമാണു പരിപാലിക്കുന്നത്. ഉത്കണ്ഠയില്ലാത്ത പക്ഷികളും പറക്കുകയും ഇര തേടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യരും ജീവസന്ധാരണത്തിനായി പണി ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഉത്കണ്ഠയുണ്ടാവരുതെന്നുമാത്രം.

25-26 ആകുലരാകുന്നതുകൊണ്ട് ആയുസ്സിന്റെ ദൈർഘ്യം ഒരു മുഴംകൂടി നീട്ടാൻ നിങ്ങളിൽ ആർക്കു സാധിക്കും? ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ ഇതുപോലും ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയില്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവയെപ്പറ്റി ആകുലരാകുന്നതെന്തിന്?

ശ്രീനാഥൻ / അബ്രാഹാം / ലൂക്കാ 12:16-34

ദൈവസന്നിധിയിൽ
സമ്പന്നരാവുക...
അതുമാത്രമാണ്
നീതും നിലനിൽക്കുന്നത്!

പ്രീതിയുടെ ബെനിളിൽ 'നിന്റെ ഉയരം ഒരു മുഴം കുടി' എന്നു കാണുന്നിടത്ത്, ഗ്രീക്കു ബെനിളിൽ 'നിന്റെ ആയുസ്സ് ഒരു മുഴം കുടി' എന്നു കാണുന്നു. ഉയരമാണ്, ആയുസ്സല്ല മുഴക്കോൽകൊണ്ട് അളക്കുന്നത്. തന്റെ ഉയരം വർദ്ധിപ്പിക്കാനോ, ആയുസ്സ് ദീർഘിപ്പിക്കാനോ കഴിയാത്ത മനുഷ്യൻ ഒന്നിലും ഉത്കണ്ഠകുലനാകേണ്ടതില്ല. ഉത്തമസാഹിത്യത്തിൽ കാണുന്നതുപോലുള്ള ചോദ്യമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത് (സഭാ 6.23). എലിക്കിയ (ഗ്രീക്ക്) ആയുർദൈവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, ശരീരവലുപ്പത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു വ്യാഖ്യാനമാണ്. ദൈവപരിപാലനയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവർ ഉത്കണ്ഠകുലരാകില്ല എന്നയാശയമാണ് ഇവിടെയുള്ളത്.

27 ലില്ലികളെ നോക്കുവിൻ: അവനൂൽ നൂൽക്കുകയോ വസ്ത്രം നെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ. എങ്കിലും, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: സോളമൻപോലും അവന്റെ സർവമഹത്വത്തിലും അവയിൽ ഒന്നിനെപ്പോലെ അലംകൃതനായിരുന്നില്ല.

24-ാം വാക്യത്തിലെ വിവരണത്തിനു സമാന്തരമായ ഒരു വിവരണമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. ലില്ലിച്ചെടിയുടെ മനോഹാരിത അതിന്റെ ശ്രമഫലമല്ല, ദൈവപരിപാലനയുടെ ഫലമാണ്. 'ചെറിയിൽനിന്ന് വലുതിലേക്ക്' എന്ന അനുമാനതത്വമാണ് ഇവിടെയും കാണുന്നത്. ജന്തുലോകത്തുനിന്നുള്ള ഉദാഹരണത്തിനുശേഷം, സസ്യലോകത്തുനിന്നുള്ള ഒരു ദാഹരണം കാണുന്നു; വിതയ്ക്കുന്നതിലും കൊയ്യുന്നതിലും പുരുഷൻമാർ വ്യഗ്രത കാട്ടുന്നെങ്കിൽ, അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിലും നൂൽനൂൽക്കുന്നതിലും വ്യഗ്രത കാട്ടുന്നതു സ്ത്രീകളാണ് (സുഭാ 31.19). ഭൂമിയിൽ വളരുന്ന ലില്ലിച്ചെടിയുടെ പൂക്കൾ, കൊട്ടാരത്തിൽ ജീവിച്ച സോളമന്റെ സ്ത്രീക്കൾ ഭംഗിയുള്ളതാണുപോലും!

28 ഇന്നുള്ളതും നാളെ തീയിൽ എറിയപ്പെടുന്നതുമായ വയലിലെ പൂല്ലിനെ ദൈവം ഇത്രമാത്രം അണിയിക്കുന്നെങ്കിൽ, അൽപവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെ എത്രയധികം അണിയിക്കുകയില്ല!

പ്രകൃതിയിലെ മനോഹരവസ്തുക്കൾ നശ്യമാണ്. ഇന്നുള്ളതും നാളെ തീയിൽ ഇടപ്പെടുന്നതുമായ പൂല്ല് അതിന് ഉദാഹരണമാണ്. നശ്യമാകുന്നവയുടെ പരിപാലിക്കുന്ന ദൈവം, അവശ്യമായ മനുഷ്യരെ പരിപാലിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി രക്തം ചിന്തുന്ന തന്റെ മക്കളെ ദൈവം മഹത്വത്തിന്റെ വെള്ള വസ്ത്രം അണിയിക്കുംപോലും (വെളി 3.5; 4.4). പ്രേഷിതർ അനുദിനാവശ്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വ്യഗ്രത കാട്ടിയതുകൊണ്ടാവാം, അവരെ 'അൽപവിശ്വാസികൾ' എന്ന് ഇവിടെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഇവിടെ കാണുന്ന നിർദ്ദേശം സാധാരണ വിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാവില്ല, പ്രേഷിതരെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാവാം.

29 എന്തു തിന്നുമെന്നോ എന്തു കുടിക്കുമെന്നോ അന്വേഷിക്കേണ്ടാ; ആകുലചിത്തരാവുകയും വേണ്ടാ.

ഭക്ഷണത്തിന്റെയും വസ്ത്രത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ വിശ്വാസികൾ ഉത്കണ്ഠ കാട്ടേണ്ടതില്ല എന്നതാണ് ഈ ശോഭയുടെ നിലപാട്. ദൈവം അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി, അവരെ പരിപാലിക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ, അവർ അവയെക്കുറിച്ച് ഉത്കണ്ഠകുലരാകാതെ, ദൈവരാജ്യം അന്വേഷിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മതി. മത്തായിയുടെ വീക്ഷണത്തിൽ, അവർ ആദ്യം ദൈവരാജ്യം അന്വേഷിക്കുകയും, പിന്നീടുമാത്രം ഭൗമിക കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും വേണം. 'സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ' എന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവരാജ്യത്തിനായും ഭൗമികാവശ്യങ്ങൾക്കായും മനുഷ്യർ അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ട് (11.2,3) ഈ വാക്യം 22-ാം വാക്യത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. 'ഉൽക്കണ്ഠ വേണ്ടാ എന്നിടത്ത്', അന്വേഷിക്കേണ്ട എന്നും, 'ഭക്ഷിക്കും, പാനം ചെയ്യും' എന്നുള്ള വ്യത്യാസം കാണുന്നെന്നുമാത്രം.

ശ്രീനാകാലം / അഞ്ചാം ഞായർ / ലൂക്കാ 12:16-34

